

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Comorile neamului nostru.

— Comori pentru cari avem cea mai mare fală în fața lumii întregi. —

La Sibiu, în casele „Asociațiunii”, s'a deschis de curând o expoziție, o arătare a celor mai prețioase comori ale neamului nostru. Să nu se gândească nimenea la grămezi de aur și la pietrii scumpe. Nici la inele cu diamante, ori la cercei de brilliant, sau la alte podoabe sarbade și netrebnice. Nu. Asemenea lucruri se țin încuiate cu șapte lăcăți, ori se pot vedea numai pe degetele bocotanilor și în urechile cuconelor făloase.

Altceva s'a putut vedea la expoziția din săptămâna trecută a „Asociațiunii”. Lucruri cu mult mai de preț și mai grăitoare, cari sunt fala și mândria noastră a tuturor, fiind că ele nu sunt ale unor norocoși îmbogățiți de războiu, ci ale neamului românesc întreg.

Am văzut și noi această comoară. Am ascultat cu multă plăcere lămuririle d-lui prof. Ștefănescu dela București, aranjatorul acelei expoziții. Și neam întors cu adevărat mândri de neprețuitele comori ale neamului nostru!

Spunea d. Ștefănescu așa de frumos și de convingător: Vă gândiți, dragi ascultători, ce măreț lucru este să vezi o paradă ostășească într'un oraș mare? Cei mai sănătoși flăcăi ai neamului tău defilează mândru în tact de muzică și le scilpesc armele în lumină de soare... Ofițerii stau drepti pe caii lor, ca niște brazi falnici pe umeri de stânci. Săbiile fulgeră în mâinile lor și-ți vine să-i îmbrățișezi pe toți, și soldați și ofițeri, la gândul că ei sunt țaria neamului și a țării tale! Dar când se ivește

drapelul regimentului...! Cu mătasa ieșită de ploi și de vânturi, cu crețele ciuruite de gloanțe, el, acest steag, este par'că însași țara ta scumpă, întruchipată într'un semn, purtat de mâni vitejești. Ce privești încântătoare și măreață, să vezi, de pildă, unul dintre drapelele cari s'au hotezat în văpaie de tunuri la Mărăști, ori Mărășești...!

Drapele tot așa de mărețe sunt și acestea scoarțe bătrâne, acestea covoare lucrate de țărance de demult — spunea d. Ștefănescu —, ori mărămile de dincolo, înflorite cu mătasa și cu fir de aur, pe cari le-au purtat Domnițele voievozilor noștri din timpuri de mărire. Iată acest covor moldovean, care numără 400—500 de ani, cu buchetele sale de bujori pe câmp negru, ori scoarța munteană de colo, care cuprinde toată bogăția de spice, de flori și de păsări a Bărăganurilor (câmpiilor) întinse cât zarea. Sau priviți, în odaia vecină, acele vechi haine profești, feloane și patrafire, țesute în țara noastră, din mătasa și din aurul munților noștri, cari prin frumuseța lor uimesc pe cei mai mari meșteri ai lumii întregi.

Priviți, colea în față, icoanele lui Grigorescu, nemuritorul „zugrav” al neamului nostru. Iată „Vatra de mănăstire”, cu întreg farmecul ei de zariște tainuită; uite un răsărit de soare la țară, cu românașul pe lângă boulenii săi trudiți; uite ceriul nostru prietinos, deasupra unui plai de munte, tăcut și duos ca un basm din copilărie; uite „Ghiocel” bouleanul

cuminte și drag al maestrului: are ochii mari blânzi, și botul umed, trăiește...!

Priviți fețișcana dela mijloc, umbrită de, crângul tainic. Iși razimă căpșorul pe brațul feciorelnic și visează doruri neprihănlte, ca obrăjorii ei rozalbi... Câtă nevinovăție, câtă cuviniță fermecătoare în toată ținuta ei de tinăra Cosinziană!

Să trecem și dincolo, să vedem aceste două cruci cu rame de aur, cari cuprind în săpătură de lemn de tei, toată viața Mântuitorului lumii și a Maicii Preacurate. Le-a lucrat înainte cu 400 de ani un călugăr din Moldova, ostendind 23 de ani în șir, cu un ciocan de lemn și cu un piron de fier ascuțit... Prețul acestei cruci nu se poate număra azi în bani! Și neamurile din Apus, de le-ar avea, le-ar ținea încuiate în celea mai strașnice lăzi de oșel.

Și, mai vedeți, că nu sunt aici numai scumpeturi românești. Uite covoare turcești și arabe, uite ștergare bulgărești, înflorituri persane și chineze, uite podoabe grecești. Toate dintre acele cari fac mândria popoarelor cari le-au născut.

Alături de drapelele, de streagurile mândriei și ale vredniciei noastre, drapelele celor mai meștere și mai vechi popoare. Și, iată, trebuie să fim nespus de mândri, că nu suntem deloc mai prejos decât acelea popoare! Le-am și întrecut de atâtea ori. Iconița de colo, cu chenar de aur, pe care au văzut-o și meșterii Apusului, o cere statul italian, să umble, pe chel-tuiala lui, prin toate orașele mai de frunte ale Italiei, să guste și cel mai artistic popor din lume, farmecul vechiului meșteșug românesc de pictură!

Foia „UNIRII POPORULUI”.

Insemnări din Italia*).

O paradă militară în Roma. — Steagurile biruitoare în războiul cel mare. — Castelul Arhanghelului. — Riveliștea Cetații Eterne. —

În aceeași zi de Duminecă, 24 Mai, ieșind dela San Pietro, ne-am îndreptat, pe strada Borgo Vechio, spre Tibru. Voiam să întrebuițăm cât mai bine timpul până la ora mesei și doream să vedem Piața Venezia, despre care citisem că este punctul cel mai însemnat al Romei moderne. Acolo se află monumentul uriaș al regelui Victor Emanuel al II-lea, de numele căruia se leagă închierea Italiei de astăzi. Am văzut altarul creștinătății. Urma să vedem acum altarul național al Italianilor. Întâmplarea ne-a dus însă, deocamdată, în altă parte.

*) Un capitol din cartea „Insemnări din Italia” de A. Lupeanu-Melin, care este la tipar și va ieși în zilele viitoare. A se vedea și numărul 25—32 din „U. P.”.

Sosiți pe malul Tibrului, aproape de puntea monumentală a aceluiaș rege, găsim o mare îngrămădire de public, care a închis toate străzile, oprind și circulația tramvaelor. Auzim și marșuri de muzici militare și urale însuflețite la scurte restimpuri.

— Vre-o serbare națională, desigur!

Și nu ne-am înșelat. Italianii serbează astăzi aniversara intrării lor în războiul mondial. Și aduc steagurile biruitoare în lupte, să le așeze în muzeul dela cetatea S. Angelo. Bun prilej, prin urmare, să vedem o rară paradă militară.

Vremea nu prea-i potrivită pentru asemenea privești. Cieriul s'a închis de nori negri și varsă cu nemiluita o ploaie deasă, răpăitoare. Dar lumea nu se sinchisește. O ține stăruitor spre grilajul dela cheiul Tibrului și răbdă, cu paciiniță vrednică de mirat, apa de sus, care pătrunde. Ne găsim și noi, doi pelerini răsleți, loc potrivit, alături de nește draci de copil, în vârful unor stâlpi de grilaj și căutăm să ne dumirim asupra celor ce sunt de văzut.

Printre palate vechi cu etaje multe, strâns

bine în chingi de beton, curge Tibru cu ape gălbui. Pe amândouă malurile, cât răzbate vederea, numai capete de oameni. Negură de curioși ca și noi. Și un codru întreg de ploiere, cari întunecă zările, mai mult decât norii povarnici din văzduh.

La vale, pe țarmul stâng, muntele rotund, alcătuit din blocuri mari, de mâni omenești, în vremuri de demult, care se chiamă Castel San Angelo. Un fel de cetățuie ciudată, cu forturi și cu metereze învechite, în vârful căreia înalță sabia războinic un arhanghel de bronz, Mihail, marele vouvod al oștilor cerești.

În fața castelului, înaintea porții grele, stă înșiruit cu acest prilej statul major al armatei italiene. Generali cărunți în mare ținută și ofițeri cu penaje în toate colorile. Uniformele italienilor sunt verzi și au niște capele prea mari par'că și apăsătoare. Nespus de multe decorații. Epoleții în culoare de argint. Curelele strâng și mijloc și spate și piepturi. Curele și medallii.

Carabinierii eleganți în ordinea. Băieți frumoși cari poartă mânuși albe și fracuri cu

Jos, în alte săli, o mare bogăție de țesături, de cusături și închindiseli în lemn, din Ardealul nostru, lucruri strânse de prin sate de neobositul profesor Dimitrie Comșa. Ce măreț drapel al vredniciei poporului nostru sunt și acesteal Americanii ar vărsa găleți de dolari să le aibă...

Prin urmare, iată cari sunt celea mai prețioase comori ale neamului nostru, comori pentru cari avem tot atâta cinste dela neamurile pământului ca și pentru războaiele lui Ștefan cel Mare, ori pentru vitejiile dela Mărășești sau dela Tisa: Scoarțele, covoarele, icoanele, portul și cusăturile noastre, cari ne dau dreptul să ne fâlim cu adevărat, că

— „Pe poarta veșniciei am intrat și noi”
— vorba nemuritorului Coșbuc.

A. Melin.

Cum stă lumea și țara.

Alegerile comunale și județene.

Deși guvernul a ieșit înfrânt din alegerile agricole, încă nu s'a retras dela putere și nici nu are de gând până i-se împlinește vremea. Ba se pregătește cu zor să facă sub cărmuirea sa alegerile comunale și județene, vrând să-și măsoare puterile cu opoziția unită. Dacă va putea scoate mai mulți aleși, decât vor putea împreună partidele național și cel țărănesc din opoziția unită, atunci se spune că ar fi hotărât să mai stea în fruntea țării încă un șir de patru ani.

Aceste gânduri și planuri le sunt cunoscute și partidelor din opoziția unită și de aceea se frământă toate cu mult zor în vederea acestor alegeri.

Declarația opoziției unite.

La deschiderea Parlamentului, în numele partidelor din opoziția unită dl Nicolae Iorga a citit o declarație comună a amândoror partidelor, înfierând într'un chip ne mai pomenit de aspru guvernul liberal de azi și legiuirea sa.

Iată declarația opoziției unite:

tivitura roșie. Ai putea să-le zici mai de grabă: oaste de salon, deprinși mai mult cu complimentele, decât cu arma care lovește și ucide. Ni-se spune însă că, la caz de nevoie, ei sunt o jandarmerie strașnică. Printre dâșii, de când Musolini are cărma Italiei, se învârt cu aere de mare importanță fasciștii, un fel de gardă de control, pretutindeni de față.

Muzicile cântă într'una-marșuri patriotice, săltărețe. Și pe podul dela castel curg regimentele: infanterie, bersaglieri mărunți și îndesați, alpiniști cu peană de vultur, puvoi...

Auzim că ar fi de față și Regele cu Princesele. Musolini e bolnav. Nu vom putea să-l vedem. Sunt aici însă conducătorii oștirii fasciste. Sunt amestecați printre ceilalți generali. Se cunosc ușor după cămășile lor negre, cu gulerul resfrânt. Sunt și aceștia plini de decorații.

Iată și drapelele biruitoare. Un codru întreg. Culorile verde, alb, roșu, sunt ieșite de soare, de ploi și de fum, poate. Se vede că au fost purtate la război.

Când apar ele, toată oastea salută. Generalii stau neclintii, ca stâncile. Muzica întonează marșul național și publicul aclamă cu însuflețire:

— Evviva Italia! Evviva, evviva!

Ploaia contenește, norii se desfac o clipă dinspre mare și soarele cuprinde cu lumina lui dulce întreagă această înălțătoare serbare a poporului italian. Pe armele soldaților, pe decorații,

„După o lungă guvernare, începută cu cele mai mari făgăduinți și urmată printr'un soi întreg de înfrângeri și schimbări a purtării sale, guvernul liberal a dus țara dintr'un năcaz într'altul. Acest guvern, fără nici o simțire, a împins țara la marginea prăpastiei. A ajuns la putere printr'o nerușinată împulzire și aproape cu obraznică amenințare față de Maiestatea Sa Regele nostru. Acest guvern a suferit de curând, cu prilejul alegerilor agricole, o mare înfrângere. O așa stare pe oricare partid povăluit de idei mai luminate și grija cinstei sale, l-ar fi îndemnat la o cât mai neîntârziată retragere. Totuși guvernării de azi, pe cari România nu i-a cerut și n'a avut de ce să-i cinstească și de ce să-i iubească, nu voesc să se lase de putere.

Opoziția unită — pentru a face ca lucrurile să intre în legea lor și să asigure o împreună lucrare între ocărmuire și țara însăși — nu crede de lipsă să ia parte la lucrările din urmă ale acestui guvern rănit de moarte și a cărui viață prelungită nu mai folosește nimănui!

Opoziția unită se va ocupa numai cu planul noii legi pentru alegeri, fiindcă ne dăm seama, că prin această lege guvernul liberal vrea să împiedece lucrările guvernului viitor.

Se spune că declarația opoziției unite a pricinuit mare mirare și neliniște între deputații guvernamentali.

De-a jocul războiului în Balcani.

În Apusul Europei popoarele se străduesc să asigure pentru vreme îndelungată pacea, iar cele din neastâmpăratul Balcan încearcă să strice ce fac cei înțelepți! Mai nou între Bulgari și Greci s'a iscat chiar război în toată firea — din pricina unor neînțelegeri dela graniță. Un ofițer grec și câțiva soldați au fost împușcați de niște bande bulgare rătăcitoare pe la granița greco-bulgară. De aci s'a iscat apoi mare lucru. Grecii au pornit cu oaste mare să se răsbune. Liga Națiunilor a împăcat însă lucrurile și va face deplină dreptate între cele două popoare.

Câte sacramente sunt?

Cetind aceste șire, veți zice poate, iubii cititori: Ce mai întrebare! D'apoi șapte, doară toată lumea știe că-s șapte. Dar nu e tocmai așa de ușor a răspunde, cumcă sunt șapte, fiindcă protestanții, între cari și sașii și o seamă dintre ungurii din Ardeal, spun că nu sunt decât 2, iară pocăiții spun, că e numai unul: botezul.

Biserica noastră învață, cumcă șapte sunt sacramentele și aceasta o și dovedește. De când s'a pomenit biserica s'a folosit de șapte sacramente, ceace se vede din scrisorile rămase în catacombe, adevă în acele văgăuni și peșteri de sub cetatea Romei, unde se ascundeau creștinii de frica păgânilor până pe vremea împăratului Constantin cel Mare, anul 313 după nașterea Domnului. Pe pereții catacombelor au rămas adevă scrisori și icoane, cari arată învederat, că șapte au fost sacramentele și pe vremea aceea.

O minunată dovadă despre aceasta este mai cu seamă răspunsul patriarhului dela Constantinopol Ieremie II, dat în anul 1575. Pe vremea aceasta s'a ridicat adevă în Germania un învățat cu numele Luther, care a început să tăgăduiască mai multe învățături de ale bisericii, între altele și numărul sacramentelor. El susținea anume că nu sunt decât 2 sacramente: botezul și cuminecătura. Luther și cu prietenii lui au scris atunci o scrisoare patriarhului din Constantinopol, care era deja neunit, adevă rupt dela sânul bisericii Romei, în care spuneau că ei nu cred decât în două sacramente, dupăcum va fi crezând poate și patriarhul Ieremie.

Patriarhul însă le-a răspuns foarte aspru: „Cum veniți să susțineți voi un așa lucru păcătos ca acesta? De când e creștinismul nici

pe uniforme, lucesc mărgeluțe de mărgăritare... Pe muntele Gianicolo se ivește, în raze aurii, statuia equestră a lui Garibaldi. E mulțumit desigur și năstrujnicul general de oastea națională a țării sale, întregită acum după toate visurile lui!

Drapelele sunt duse în castelul Arhanghelului și lumea năpădește, cu putere, să pătrundă și ea. Nu i-se îngăduie însă. Noi, ca străini, fucem totuș o încercare. Drept legitimații avem cocarda românească la piept. Ne strecurăm până în dreptul statului major și rugăm pe un ofițer de carabinieri, să ne facă favoare, ca unor frați din depărtare ce-i suntem. Văzând culorile României, ne-a deschis calea cu cea mai mare prevenire...!

Am putut astfel să vedem muzeul istoric-național al Italiei, cu drapelele la locul lor. Mai presus de toate, am putut să cutrierăm, cu deamănuntul, întreg Castelul S. Angelo, minunându-ne de cea mai romantică și cea mai bine păstrată clădire străveche a cetății eterne.

Castelul S. Angelo, în care, pe străjnicia zidurilor romane s'a cocoțat veacul de mijloc, cu zăbrelele de temniți și ascunzători întărite, a fost dintru început o „tombă”, un loc de îngropare, pe care și-l-a gătit șie-și împăratul Hadrian, în anul 136 d. Hr. Stâncile grele, între cari s'a îngropat Hadrian însuș cu mai mulți împărați, până la Caracalla, sunt și acum tot atât de neclintite și de uimitor închegate, ca atunci în negura începutului. Însă dacă nici pira-

midele Egiptului n'au putut să incuie, pe veci, pe morții lor, cum puteau să aibă odihnă neturburată împărații Romei, cea cu trecut atât de viforos?

Cenușa lui Hadrian nu mai este azi la locul său. Au spulberat-o războaie cumplite, ca atunci, când barbarul Totila, al Goților domn, cuceri și acest cel mai puternic loc de scut al Romei greu hărțuite. Încă de mai înainte, la împresurarea lui Vitiges, tomba lui Hadrian își pierduse, nu numai o parte din ziduri, ci și statuile funerare. Romanii, în desnădejdea lor, le prăvăliseră în capul asediatorilor...

După peirea barbarilor, cetatea lui Hadrian o luară în stăpânire Papii. Prin anii 590 dela Mântuire, o grozavă ciumă se abătu asupra Romei. Poporul înspăimântat ceru scoaterea icoanelor și slujbe de ispășire. Papa Grigorie cel Mare le făcu. Și s'a văzut atunci apărând, deasupra mormântului păgân, chipul Arhanghelului Mihail, cu sabia în mână. Nu putea să fie decât un semn ceresc! Ciuma se stinse și urmașii lui Grigorie au înălțat pe creștetul ruinelor păgâne un arhanghel de marmură. Și, sub dânsul, o capelă Dumnezeului celui adevărat. Târziu de tot, cu vre-o trei jumătăți de veac înainte de zilele noastre, s'a ridicat în locul arhanghelului de marmură, bronzul de astăzi. El străjuește asupra Romei, ca stâlpul înălțat de evrei între stâncile Arabiei, fiind un semn de nădejde pentru cei buni și armă de mânie cerească în potruiva păcătoșilor...!

nu s'a indoit nimenea până la voi de numărul de 7 al sacramentelor". — Așadară până și biserica neunită a crezut totdeauna în cele șapte sacramente.

Zic însă pocăiții: „Unde stă scris în Sfânta Scriptură că sunt 7 sacramente?” — „Nicăiri”, răspundem noi, „o știm însă aceasta dela părinții noștri, cari toți au susținut, în toate vremurile, că 7 sunt sacramentele. Și apoi spune Sf. evangelist Ioan: „Sunt și altele multe, cari le-a făcut Isus, cari dacă s'ar fi scris una câte una, nici în toată lumea, mi-se pare, că n'ar încăpea cărțile, cari s'ar fi scris” (21. 25). Așadară nu tot ce a făcut și ce a învățat Isus, se află în Sfânta Scriptură. S'au păstrat unele fapte și învățături de ale Domnului și din gură în gură, și mai târziu s'au scris de către unii sfinți Părinți. Iară aceste învățături nescrise în sfințele evanghelii, dar păstrate de sfinții Părinți ai bisericii se numesc *sfințele tradițiune*. Noi creștinii uniți cu Roma, dar și cei neuniți, credem că cele descoperite de către Domnul nostru Isus Hristos sunt cuprinse parte în Sfânta Scriptură, parte în sfințele tradițiune. Și în această sfințită tradițiune e vorba între altele și de numărul de 7 al sacramentelor”.

Și aceste 7 sacramente și corespund cerințelor sufletului nostru. Viața noastră sufletească începe adevărat prin sf. botez, se întărește prin sf. mir și se desăvârșește prin sf. cuminicătură. Dacă murim cumva sufletește, putem învia din nou prin sf. pocăință și prin sf. maslu. Prin sf. hirotonire și prin sf. căsătorie apoi această viață sufletească a noastră se veșnicește, dăinuind din neam în neam, pentru că pe copiii nou născuți îi introduc în viața sufletească părinții și preotul hirotonit. Cu drept cuvânt poate deci spune sf. Ioangurădeaur, că dupăcum sunt pe mare ici-colo insule și porturi, unde se mai odibnesc din când în când corăbierii; precum sunt pe șosele ici-colo hanuri, unde se adăpostesc călătorii, — așa sunt și în călătoria vieții noastre pământene sfințele sacramente, pentru că prin ele să ne întărim și să ne împrospețăm din când în când.

Părintele Iuliu.

Papii au făcut din castel o fortăreață și loc de refugiu în vremuri de izbeliște. Se mai păstrează și astăzi coridorul întărit, care conduce, printre palate și peste grădini până la pragurile Vaticanului.

În neguroasele veacuri de mijloc castelul S. Angelo a fost și temniță, plină de torturi și de lacrimi fără nădejde. Aici au mâncat pita uscată a robiei un Cellini, un Cagliostro, Beatrice Cenci și atâția alți asupriți ai sorții.

Unii Papi au chiar locuit în acest castel, ca Paul al III-lea, care a ocupat chiliile minunatului coridor circular, cu colonade de marmură și cu minunate priveliști asupra Romei și a dealurilor cu chiparoși din jur. Odăile sunt și astăzi cu mobila veche și zugrăveli ale unor maestri vestiți.

Unele săli cuprind arme și unelte de demult, vase și vechi mărunțișuri, cari înfruntă par'că veșnicia, și grăesc de rosturi cari au fost și nu se mai întorc niciodată... Vedem meterezele după cari au pândit tunuri și au vărsat foc și pară, înroșind cu sânge omenesc apele Tibrului lesne uitător.

Sus pe terasa dela picioarele îngerului, o nelinchipuit de frumoasă vedere ne încântă ochii și inimile. În față, aproape, fermecătoarea iconă a Vaticanului cu San Pietro alături și, în fund, perdeaua de munți cu grădini și cu păduri, ca'n basme. Brazii bătrâni se iau la întrecere cu chiparoșii neclintii, cari sunt mai de grabă columne ciudate, decât arbori. Și, spre stânga,

Știrile Săptămânii

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dânsii „Unirea Poporului”, foaie veche și cinstită.

Președintele „Asociațiunii” în Blaj. Duminecă în 25 Octomvrie, d. Vasile Goldiș, președintele „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, a sosit la Blaj, ca să țină cu oamenii de carte de aici o consfătuire în legătură cu noile porniri bune dela „Astra”. Blajul fiind acum scaun de județ, pe viitor, orașul nostru va conduce și toate cercurile culturale din județul Târnava mică. La consfătuirea care s'a ținut la Biblioteca Centrală Arhidiecezană, au luat parte, pe lângă membrii din comitetul Despărțământului, și alți cărturari blăjeni, în frunte cu însuși Înalt Prea Sf. Sa Mitropolitul Dr. Vasile Suci, care, precum se știe, este unul dintre stâlpii Asociațiunii și mare sprijinitor al culturii poporului. După ședință a urmat o serată culturală în sala de gimnastică a liceului de băieți, unde, în fața școlarilor și a numeroși alți ascultători, d. Goldiș a vorbit despre „Rosturile Astei”, spunând, între altele, că „Blajul a fost totdeauna a doua capitală a marelui nostru așezământ de învățatură a poporului, care este Asociațiunea”. Elevii ai liceului de băieți au întregit punctele programului cu frumoase cântări la vioară și pian, iar d. Melin dela „Unirea Poporului” a citit o povestire din popor, plină de hâz. D-l președinte al Asociațiunii a fost în Blaj oaspele I. P. Sf. Sale Mitropolitului.

Câți ruși au fugit de bolșevici. Deodată cu izbucnirea bolșevismului oamenii mai de seamă și mai bogați ai rușilor au fugit în țări străine. Numărul acestora este de 4 milioane 8 sute de mii. Cei mai mulți sunt la Paris, apoi la Berlin și Constantinopol.

Așezarea în scaun a celui dintâlu patriarh român se va face, cu mari ceremonii, în ziua de 1 Noemvrie la București. Vor fi de față și patriarhii Constantinopolului și al Ierusalimului.

Mireasă arsă scrum în fața mirelui. Andre Coquille, feciorul unui notar din Franța era logodit cu Dșoara de 18 ani Simone Demaisons. Ei se duceau amândoi cu un automobil în orașul Troges ca să-și țină logodna. Mergând cu automobilul s'au lovit de un car cu boi pe care-l mâna un țaran. Lovitura așa a fost de puternică încât vasul în care se afla benzina s'a găurit, benzina s'a scurs și s'a aprins, arzând cu flăcări groase. Mirele a oprit

iute automobilul și a sărit jos, mireasa însă, care se afla în partea dindărăt a automobilului nu a putut sări, și a ars scrum în fața mirelui, care n'a putut-o mântui nicidecum.

O naștere groznică. Maria Mrazek o croitoreasă de 21 de ani a sărit din etajul al patrulea a unei case din Praga. Ajungând pe pământ și-a sfărâmat capul și picioarele, dar totdeodată a și născut un copil, pe care l-au dus la spital, unde trăiește și este deplin sănătos. Mama sa a murit după naștere la câteva minute.

Logodna unui fecior al regelui Angliei. Henry, feciorul al treilea al regelui Angliei, s'a logodit zilele trecute cu fata principelui Montague Douglas Scott, cel mai bogat lord (boier) al Angliei.

Căsătoria doamnei Wilson. Văduva fostului prezident al Statelor Unite Nordamericane, a vestitului Wilson, se va căsători în curând cu fostul lor medic de casă, doctorul Sterling Ruffin.

A murit în urma unei palmi. Sătenii Laurer Iohann de 58 de ani și Egler Iosef de 67 ani din Timișoara s'au certat la o cărciumă. Laurer i-a dat o palmă lui Egler, după care acestuia a început să-i curgă sânge pe nas și pe gură, și a murit la câteva minute. Laurer a fost predat parchetului.

Arsă de vie în cuptorul de pâne. O grozăvie, cum mai rar, s'a întâmplat săptămânile trecute într'o comună din Germania. O femeie bogată mai bătrână a luat de suflet pe un nepot de al ei și i-a făgăduit, că după moarte îi lasă lui toată averea. Mătușa și nepotul trăiau foarte bine împreună și toată lumea îi lauda pe nepot. Într'o bună zi vine la ei pădurarul, care avea de lucru cu bătrâna, și-l întreabă pe băiat că unde e mătușa-sa. Acesta răspunde că s'a dus în oraș de aseară și n'a mai venit. În odaie era însă un miros de ceva părlit. Merge pădurarul la cuptor și vede acolo niște ghetete arse și niște rămășițe de haine. În clipita aceea băiatul începe a roși și apoi a îngălbi. Uitându-se mai bine, află pădurarul oase în ghetete, și întreabă pe băiat ce să fie acestea. Băiatul se încurcă și-n urmă recunoaște că el n'a mai putut aștepta moartea bătrânei, s'a mâniat odată și a aruncat-o în cuptor.

Băiatul fără de Dumnezeu a fost înhățat numai decât și predat în mâna judecătorilor.

Ce mai fac bolșevicii. Unul dintre cele mai mari ziare engleze ale lumii „Daily Mail” aduce știrea, că conducătorii bolșevicilor au judecat la moarte anul acesta, din 1 Iulie până la 1 Octomvrie, așadară în 3 luni, numai puțin de 634 contrarevoluționari, adevărați cetățeni cari, dorind să se scape de bolșevici, au încercat o revoluțiune contrară, adevărată potrivnică bolșevicilor.

Oasă bețivului. În Irlanda s'a ridicat un stâlp la mormântul celui mai mare bețiv, cu următoarea tăbliță pe care scrie: „Aici odihnește Brown, care toată viața lui a fost beat, și a murit într'o zi, când din greșală rămăsese treaz”.

O carte de mare folos. Se apropie timpul când băieții noștri trebuie să părăsească vatra părintească și să plece la armată. Mamele fac un lucru bun dacă le cumpără și le pun în traistă cărticica „Credința soldatului”, — care cuprinde rugăciuni, staturi și indemnuri pentru lumea în care au să petreacă băieții lor. Li ferește de multe rele. Prețul 10 lei la Librăria din Blaj.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă o casă în Blaj, Strada Regele Ferdinand, având 4 odăi și culină. Informațiuni de ADMINISTRATIA GAZETEI NOASTRE.

(100) 2 - ?

2 băieți din familie bună, în vârstă dela 14 ani în sus, se primesc ca învățăcei la d. PETRU A. MOGA, francezlar și brutar în Blaj. 2-1 (99)

PRĂVĂLIE NOUĂ!

EMIL RIȘA

prăvălie de manufactură.

In piața Blajului s'a deschis de curând o nouă prăvălie, a dlui Emil Rișa, unde se găsește, cu prețuri ieftine,

toate mărfurile de manufactură, bumbacuri, arniciuri, tricotaje, pânzeturi, gioljuri, marame țărănești. Și toate negoatele de lipsă la îmbrăcăminte.

Cine vrea să cumpere ieftin și bun merge la

PRĂVĂLIA RIȘA

Blaj, Piața Inocențiu Clain.

(88) 4-?

Vreți ghetе bune și frumoase? Atunci cereți pantofăria din Blaj

VASILE BARNĂ

str. T. Cipariu, lângă eroitoria Trifan,

care face orice ghetе fine pentru domni și doamne, cât și ghetе bune de iarnă pentru țărani, cu prețuri scăzute.

Cereți-l și veți fi mulțumiți.

6-? (68)

5% mare reducere 5%

MAGAZIN ROMÂNESC

SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Ștose engleze pentru dame și domni, ștose de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delianuri, satinuri, toate colorile. Barchete, șifone, pânzeturi, pânză de ceareafuri, gradel, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghetе din cea mai renumită fabrică „Derby”. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chișii pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octombrie 1925 și pe tot timpul duratei școalelor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5% iar de la 1000 Lei în sus 10%. Incercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

3-? (95)

10% mare reducere 10%

Prețime! Nou apărut! Invățătorii!

Comandați imediat cea mai frumoasă și bogată carte de rugăciuni:

„Cărarea Fericirii”

de preotul G. Mânzat, care conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni acomodate pentru orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. S. dl Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1925.

S'a pregătit în următoarele legături:

In carton tare 85-
 > pânză fină cu cruce aurită . . . 140-
 > piele lux, pe hârtie velină
 pentru dame 280-

Pentru școlari se recomandă cele cartonate, à 85 lei.

La librăria ANCA Cluj.

Preții! Cereți!

„Predici la Morți”

de Prot. I. Marga. Prețul 45 lei.

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.
2-20 (67)

Cine dorește

marfă bună, să ceteze cu încredere depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari

Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(87) 4 10

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

Veste bună!

Să audă tot Românul!

E sub tipar și va fi gata în curând

CALENDARUL DELA BLAJ pe anul 1926

Care este cel mai bogat și mai frumos calendar românesc din părțile ardelenе. Are copertă (învelitoare) în trei colori și o multime de alte chipuri, cari de cari mai frumoase și mai interesante. Pe lângă partea de calendar cu sărbătorile, cu mersul vremii și cu tipicul slujbelor bisericești, mai cuprinde foarte multe pagini cu poezii, povești, glume, povești economice și sfaturi gospodărești, scrise toate de oameni cu peana măiastră. La partea haslie minunatele pățanii ale lui „Niță Zdrenghea sis Vârtoș, conșaliu comunal în Curmătură, când a fost cu leforma agrară la București”. (Cu chipuri dela fața locului!)

Tărgurile se dau după listele oficiale ale Camerelor de Comerț. Calendarul pentru preoți cuprinde Șematismul întregii provincii mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș (toate patru vlădicile) cu adresele tuturor preoților și a călărilor bisericesti, a consistoarelor.

PREȚUL CALENDAREI OR:

Calendarul cel mare, prețios, 35 lei.

Calendarul popular 20 lei.

Acestea prețuri sunt făcute însă numai pentru cei cari îl cer pe înainte, adică îl preotează la noi, prin o cartă postală, încă de pe acum! In librării și la revanzători (boltasi) calendarele se vor vinde mai scump. Dacă se cer 20 calendare pe-o singură adresă, cheltuielile de postă le plătim noi și dăm, pe deasupra, un calendar in cinste!

Cine vrea să aibă Calendarul dela Blaj pe 1926, să se anunțe la domni preoți de prin comune, cari ne vor anunța pe noi în timpul cel mai scurt, pe adresa:

„UNIREA POPORULUI” Blaj, jud. Târnava mică.

Vine iarna friguroasă!

Tot omul trebuie să aibă în casa sa un cupțor bun și călduros.

Unde se găsesc asemenea cupțoare?

LA FIRMA

HENRICH & COMP.

BLAJ — STRADA REGINA MARIA

A sosit un transport nou de cupțoare economice, din tinichea și din tict, hornete, uși, țevi. Precum și tot felul de vase pentru culină.

Punem sticlă la ferestri (geamuri).

Prețurile cele mai ieftine.